

WYDARZENIA W POLONII AUSTRALIJSKIEJ

„...tłumy, tłumy serc, zagarnięte przez Jedno Serce”

„Król polskich serc” w Polskim Ośrodku w Albion**Uroczystość odsłonięcia i poświęcenia Popiersia Jana Pawła II.****Dzieci ze Szkoły im. Jana Pawła II w Albion**

Rok temu, w sobotę 2 kwietnia 2005 roku, przeżywaliśmy śmierć naszego ukochanego Papieża Jana Pawła II. Mamy wciąż żywy w naszej pamięci obraz tego niezwykłego człowieka, największego z Polaków, który poruszał ludzkie sumienia, bronił wolności oraz ludzkiej godności, przyczynił się do obalenia komunizmu i wpływał na kierunek historii.

Pierwsze pamiątkowe zdjęcia -chórzystka z "Chóru Chorwackiego"

W ciągu całego, prawie 27-letniego pontyfikatu ogarniał Swoim Sercem miliony ludzkich serc. Był Papieżem miłości i przebaczenia, pokoju i pokory, bliskim nam Ojcem a jednocześnie globalnym duszpasterzem, pielgrzymem docierającym z Ewangelią do wszystkich zakątków świata. Pamiętamy go z pielgrzymek, telewizyjnych transmisji, z naszych wizyt w Watykanie, pamiętamy go również z jego trzykrotnych podróży do Australii: w roku 1973, 1986 i 1995. Po raz pierwszy gościliśmy go w 1973 roku, uczestniczył wtedy – jeszcze jako kardynał Karol Wojtyła – w 40. Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym. Wielu z rodaków zetknęło się z nim osobiście i często wraca pamięcią do tych niezapomnianych chwil, przechowuje cenne pamiątki. Była to jedyna wizyta, w której kardynał Wojtyła podróżował prawie po wszystkich

stanach i wszędzie był serdecznie goszczony przez Polonię.

2 kwietnia 2006 roku, w rocznicę śmierci Jana Pawła II byliśmy świadkami niezwykłego wydarzenia: Polacy i katolicy z innych etnicznych społeczności (m.in. Chorwaci i Sudańczycy), z różnych dzielnic Melbourne (najliczniej z dzielnic zachodnich), tłumnie przybyli do Albion. W niedzielne, słoneczne popołudnie, punktualnie o godz. 17.00, pieśń „Oto jest dzień” w wykonaniu dziecięco-młodzieżowego zespołu „Siewcy” zainaugurowała uroczystość odsłonięcia i poświęcenia Popiersia Jana Pawła II. W programie uwzględniono część religijną przed Popiersiem, artystyczną – koncert zatytułowany „Aby znów Cię spotkać”, oraz wieczorne czuwanie w godzinę śmierci Papieża.

Ojciec Dominik Jałocha, duszpasterz Dominikańskiej Wspólnoty Dzielnic Zachodnich Melbourne, który był także pomysłodawcą i inicjatorem budowy Popiersia, przywitał wiernych. Zaznaczył, iż wszystkich obecnych zgromadziła tu miłość do naszego niezapomnianego Ojca Świętego. Ta miłość jest odpowiedzią na ostatnie wypowiedziane przed śmiercią słowa: „Czekałem na Was, teraz Wy przyszliście. Za to Wam dziękuję”. Przyszli, bo ich szukał, bo na nich czekał. - Jego śmierć wywołała u wszystkich Polaków nastrój wielkiego skupienia i zadumy oraz – rzadko spotykane w innych okolicznościach – poczucie solidarności i duchowego zjednoczenia – zauważył Ojciec Dominik. Pomysł postawienia Popiersia zrodził się z potrzeby utrwalenia obecności wielkiego Polaka na odległym kontynencie

Biały gołąbek wypuszczony z rąk dziewczynki zatrzymał się na postumencie Popiersia

australijskim, nieustannej o nim pamięci i uzewnętrznienia naszej miłości w artystycznym wizerunku. W uzasadnieniu wyboru miejsca Ojciec Jałocha powołał się m.in. na

istnienie przy Ośrodku Szkoły Podstawowej i Średniej nazwanej Jego imieniem, w której realizuje się nauczanie języka polskiego oraz wychowuje dzieci i młodzież w duchu chrześcijańskim. Papież Jan Paweł II – jeszcze za życia przesłał Szkole specjalne błogosławieństwo.

"Barka" śpiewana w języku chorwackim, angielskim i polskim

Ojciec Dominik wyraził głęboką wdzięczność tym wszystkim, którzy przyczynili się do powstania rzeźbiarskiego portretu Ojca Świętego: członkom Społecznego Komitetu Honorowego Budowy Popiersia, fundatorom, tym, którzy pracowali społecznie ofiarowując swój czas i umiejętności, a także tym, którzy życzliwością i modlitwą wspierali inicjatywę.

Poinformował także o autorce wykonanego w brązie portretu. Jest nią Pauline Clayton, rzeźbiarka australijska, znana z wielu wysoko cenionych realizacji w dziedzinie rzeźby sakralnej. Rzeźbiarski portret Jana Pawła II umieszczony został na granitowym cokole, którego podstawę stanowią dwa granitowe stopnie z wrytymi

Występy sudańskiego chóru "Dinka"

słowami Ojca Świętego w języku polskim i angielskim:

Nie podcinajcie tych korzeni, z których wyrastacie.

Wymagajcie od innych, ale przede wszystkim od siebie.

Wolność to zdolność wyboru, to odpowiedzialność.

Nie bójcie się, zostańcie w wierze.

Znakomitym, kompozycyjnym tłem dla artystycznego wizerunku są kwiaty i zielen palmowych liści, które przywołują myśl o Palmowej Niedzieli i radośnie witanego Chrystusa, wjeżdżającego na osłku do Jerozolimy. Centralne usytuowanie Popiersia, przed wejściem do Ośrodka, ma również

swoje ideowe uzasadnienie: Centralny Ośrodek, Polska Szkoła i Popiersie tworzą spójną całość, w której bliski naszym sercom Ojciec Święty wprowadza nas do polskich pomieszczeń, pozdrawia przychodzących, porusza nasze serca, przypomina o potrzebie wierności Bogu i Ojczyźnie.

Po oficjalnym przywitaniu wysłuchano utworu muzycznego na dwie trąbki pt. „Łzy Matki”. Następnie dzieci w krakowskich strojach uroczystie zbliżyły się do granitowego postumentu i rozwiązując szarfę, odsłoniły utrwalony w brązie wizerunek Jana Pawła II. Po piosence „Bądź pozdrowiony Gościu nasz” Ojciec Dominik Jałocha poświęcił Popiersie, a wkrótce potem delegacja młodzieży złożyła wieniec, kwiaty i zapalone znicze. Dzieci z polskiej Szkoły wypuścili dwa, białe gołębki. Jeden z nich natychmiast wznosił się w górę, a drugi – ku zdziwieniu i zaskoczeniu wszystkich zgromadzonych – sfrunął na stopień granitowego postumentu i jakby z zaciekawieniem przez dłuższy czas obserwował ludzi i to szczególne wydarzenie. Nie wypłoszyły go nawet kierowane w jego stronę obiektywy fotograficznych kamer i reakcje zdumionych nieprzewidzianą sytuacją ludzi. Stało się coś dziwnego, mieliśmy wrażenie, że duch Ojca Świętego jest wśród nas... Ten gołębek po kilku minutach zmienił miejsce, usiadł na dachu budynku szkolnego i stamtąd obserwował dalszą uroczystość aż do jej

Chwila refleksji i zadumy

zakończenia.

W części religijnej duszpasterz Wspólnot Dominikańskich Melbourne modlił się o szybką beatyfikację Jana Pawła II oraz o błogosławieństwo i łaski za Jego wstawiennictwem. Wyraził również życzenie, aby „wizerunek Ojca Świętego przypominał Jego wiekopomne dzieła dla Polski, Kościoła i świata i był nieustannym wezwaniem do modlitwy”. Chór „Lutnia” zaśpiewał pieśń „Gaude Mater Polonia”. Odczytano fragmenty z Pisma świętego a także pozdrowienia od Prowincjała Dominikanów o. Krzysztofa Popławskiego OP, jego zapewnienie o łączności duchowej z rodakami: „...W naszych polskich klasztorach łączymy się z Wami na modlitwie, niech Bóg obdarza Was wszelkimi łaskami”. Ojciec Jałocha zapoznał zgromadzonych z treścią listu do Sługi Bożego Jana Pawła II, umieszczonego w zalakowanej tubie wewnątrz Popiersia.

Po wspólnym odśpiewaniu „Barki”, wszyscy przeszli na salę, gdzie odbył się uroczysty koncert pt. „Aby znów Cię spotkać”, poprzedzony słowem wstępnym Ojca Dominika Jałochy. Duszpasterz, wspominając uroczystości pogrze-

bowe sprzed roku powiedział m.in.: „Pragniemy tym koncertem uczcić wyjątkowy czas pontyfikatu naszego Rodaka, przypominając utwory muzyczne, które są wyrazem czci i miłości, uczuć, którymi obdarzaliśmy i obdarzamy Jana Pawła II”. Koncert przygotował i prowadził Andrzej Kozłowski. Na jego program złożyły się utwory muzyczne: „Łzy Matki”- utwór na dwie trąbki, Walc A moll, op. 28/F Chopina w wykonaniu Sarah Wierzbicki, piosenki religijne w wykonaniu duetu: Lidii Szymczak i Pawła Sokoła, zespołu wokalnego „Siewcy” oraz pieśni w wykonaniu chórów: „Lutnia”, „Credo”, „Brinbank Multicultural”, chorwackiego oraz sudańskiego „Dinka”. Afrykański chór „Dinka” zachwycił wszystkich oryginalnością, barwnością, bogactwem dźwięków i głosów. Występy przeplatane były krótkimi filmami – epizodami z życia Jana Pawła II. „Barka”- ulubiona, pielgrzymkowa piosenka Papieża śpiewana była trzykrotnie, ale najmocniej zabrzmiała na zakończenie koncertu, zaśpiewana w języku chorwackim, angielskim i polskim. Udział wykonawców różnych narodowości nadał tym uroczystościom charakter wielokulturowy. Z pewnością wzbogaciło to imprezę, a wiernym z różnych krajów pochodzenia umożliwiło przypomnienie sylwetki Wielkiego Papieża, który był także ich Ojcem.

Ostatnią częścią uroczystości było wieczorne czuwanie w godzinę śmierci Papieża - od 21.30 do 22.00. Popiersie rozświetlały światła kolorowych zniczy, które wraz z religijnymi pieśniami („Czarna Madonna”, „Cichy zapada

mrok”, Panience na dobranoc”) potęgowały nastrój skupienia, refleksji i modlitwy. Mocno przemówiły do nas odtworzone słowa Ojca Świętego wypowiedane do Rodaków w czasie Jasnogórskiego Apelu. Wszyscy zgromadzeni przed Popiersiem odmówili dziesiątkę różańca w intencji beatyfikacji Jana Pawła II.

Powagą i spokojem zadziwiały dzieci, które pomimo późnej, wieczorowej pory towarzyszyły rodzicom do końca. Na zakończenie, wszyscy, połączeni łańcuchem rąk zaśpiewali po raz ostatni „Barwę”. Pokora, zaduma, modlitwa i poczucie godności towarzyszyły tym pięknym uroczystościom. W dostojnej atmosferze, gdzie wszystko dedykowane było Panu Bogu i Matce Boskiej, czuło się prawdziwie chrześcijańskiego ducha.

Rozchodziliśmy się w wieczornej ciszy i w przekonaniu, że nie tylko w rocznicę, ale w każdy dzień powinniśmy pamiętać o przesłaniach Ojca Świętego, kierowanych szczególnie do Polaków: **”Zanim odejdę proszę was, abyście całe to dziedzictwo, które się nazywa Polska pielęgnowali i nigdy nie zniechęcali w swych dążeniach”.**

Dziękujemy Ojcu Dominikowi i wszystkim ofiarodawcom za to, że jest Popiersie Wielkiego Papieża na australijskiej ziemi, że możemy go dotykać, zapalać przed nim znicze, składać kwiaty i wciąż dawać dowody naszej pamięci, hołdu oraz miłości.

Grażyna Walendzik

Uroczystości odsłonięcia i poświęcenia Popiersia Jana Pawła II w Albion 2/04/2006

Moment odsłonięcia - dzieci w strojach krakowskich rozwiązują wstęgę

Po odsłonięciu - piosenka "Bądź pozdrowiony Gościu nasz"

Złożenie wieńców

Fot. Grażyna Walendzik

Lidia Szymczak i Paweł Sokół czytają fragmenty z Pisma Świętego

Zapalenie zniczy

Po oficjalnej uroczystości